

Etiske læresætninger

Af Carsten Ploug Olsen

Ageren

- 1) Som du elsker, så skal du blive elsket; Som du tilgiver, så skal du blive tilgivet; Som du velsigner, så skal du blive velsignet; Som du trøster, så skal du blive trøstet; Thi som du sår, så skal du høste!
- 2) Fra det øjeblik, broder eller søster, din ånd blev skabt, og i al evighed var og er du fuldkommen; I al din ufuldkommenhed; hvad enten du vandrer i det dybeste mørke, eller i det højeste lys! Og derfor skal du elske dine fuldkomne brødre og søstre i al deres ufuldkommenhed!
- 3) Mesteren lærte: "Elsker eders fjender...tilgiver eders fjender...velsigner dem, der forbander eder...gør godt mod dem, der hader eder!" Du skal ikke slippe dine fjender, dem der hader dig, med det had, der smerter, før de har lært at elske dig! Du skal ikke slippe dem, der forbander dig, før de har lært at velsigne dig! Din kærlighed skal være dit skjold mod mørke og ondskab, din tilgivelse, din velsignelse skal gøre dig usårlig overfor dine fjenders had og ondskab! Thi således er kærligheden det eneste, der kan overvinde had og ondskab, af kærlighed til kærlighed, fred i og med mennesket og til Guds velbehag!
- 4) Det, der vender ind mod dig selv er begær; Det, der stråler ud mod andre er kærlighed; Det, der vender ind mod dig selv er mørke; Det, der stråler ud mod andre er lys. Og således er døden i begæret og livet i kærligheden. Det, der ene formår at mætte din hunger, er den kærlighed, der lever i dit eget hjerte, den kærlighed, der stråler ud mod andre!
- 5) Tåbe er den, der fører krig mod kvinder, og tåbe er den, der fører krig mod mænd! Thi eftersom alle rummer både det mandlige og det kvindelige, fører de krig mod sig selv!
- 6) Man forelsker sig som regel i én, man har et udestående med; Og derved kompliceres kærligheden. Kun den man har et afklaret forhold til, kan man elske som man elske bør: Rent og ukompliceret, med en kærlighed, der lyser og varmer den elskede. En forelskelse, der begynder, er som et frø, der lægges i jorden: Ikke alle spirer og gror op i lyset! En kærlighed, der begynder, er som en rose, der har lagt frø-tilstanden bag sig; Thi kun i kærligheden bor livet!
- 7) Vi mennesker skal ikke gribe Himlen. Himlens, livets, lysets pil peger oppefra og ned; Fra himles himle strømmer Gud Herrens lys til Jorden. Vi skal lade dette lys strømme videre ud i vore hænder, lægge dem på de syges hjerter give dem fred
- 8) For Gud Herren, Gudfader er alle lige. Fra Kristus til Ardor (Satan); Fra fru Jensen til præsidenten; Fra den åndssvage til geniet; Fra den fattige til milliardæren; Fra spædbarnet til oldingen; Fra farvet til ikke-farvet; Fra muslimen til den kristne; Fra Guds Tjenere til Guds barn; Fra dig til mig: For Gud Herren, for Gudfader er alle lige!
- 9) Den kærlighed du søger hos andre, og det du dømmes hos andre, rummer du selv. Den fred du søger væk fra dig selv, vil du aldrig finde. Den tomhed du søger at fylde ud væk fra dig selv, vil du aldrig kunne komme til livs...Thi alene i dit eget hjerte kan Himlens kærlighed, barmhjertighed, fred og fylde gro!
- 10) Mørket søger blindt din ånds svage punkter, og præcis derved vokser du. Thi mørket er den jord mennesket gror af, til ånden er perfekt og uden lyde, til mørket ikke længere kan sætte én finger på din ånd!
- 11) Den, der bedrager sin næste, bedrager sig selv. Den, der stjæler en krone fra sin næste, stjæler 10 kroner fra sig selv. Den, der retter en pistol mod sin næste, retter en kanon mod sig selv. Ja, i sandhed, synderens værste offer er ham selv!
- 12) Vejen ud mod virkeligheden er samtidig en vej ind i det indre menneske. Vejen ud mod virkeligheden, ind i mennesket er vejen mod klarheden og lyset!
- 13) At se bag om det tilsyneladende hos mennesket er kærlighedens nerve!
- 14) Sand indvielse sker gennem livet selv!
- 15) Det gode søger ikke sig selv. Centeret for et elskende hjerte er din Næste
- 16) Til mennesket skal ikke alt gives. Det må selv søge ind i sit indre og der vil det finde, at alt er givet!
- 17) Ingen er bedre end sit værste våben overfor sin værste fjende!
- 18) Mørket har to ansigter: Det ene efterligner lyset; det andet er sandt.
- 19) Hvis hvert menneske gav dig en krone, ville du være rig. Hvis hvert menneske fællede en tåre for hver af dine lidelser, ville du altid finde den barmhjertighed du søger. Hvis hvert menneske gav dig et kys for alt det du er værd, ville du blive kysset i al evighed. Så giv da, menneske, dine brødre og søstre grunde til at give dig penge, til at græde

for dig, til at elske dig. Elsk dem, thi de længes efter din kærlighed! Elsk dem, thi din kærlighed kan vi ikke undvære! Elsk dem, og al rigdom i verden vil være din!

20) *Sand storhed er erkendelse af din egen lidenhed. Thi det højeste lys er det mindste lys. Hovmod og selvbeundring er sand lidenhed. Jo større du tror dig, jo mindre er du! Ja, sandelig, den højeste er netop den mest ydmyge: Gud*

21) *Den, der giver, skal meget gives. Den, der tager, skal intet få. Det du giver, skal blive dig en lykke. Det du tager, skal blive dig en smerte*

22) *Alt det vi kræver af hinanden, fører til smerte. Alt det vi giver hinanden, fører til lykke*

23) *Mennesker er først forpligtet på sin samvittighed, dernæst på samfundet*

24) *Forvent ikke, at andre skal tænde dit lys. Tænd selv et lys for andre i dit hjerte, og du vil se; lønnen for dét vil komme tusind gange tusinde fold!*

25) *Du skal lære din næste at elske! "Hvordan?" spørger du. Ved at elske ham!*

26) *Du er kun så stor som din kærlighed. Du er kun så stor som din tilgivelse. Du er kun så stor som din velsignelse. Du er kun så stor som din barmhjertighed. Du er kun så stor som din ydmyghed. Således er den mindste stor i sin kærlighed, mens den største er lille i sit had*

27) *Magtbegær er den ydre side af magtesløshed*

28) *I dagenes rullende trav vendes livspilen langsomt udad, ophører smerten gradvis. Langsomt må mennesket lære, at dets smerte er alt det, der peger ind mod det selv; Langsomt må mennesket lære, at at vende pilen udad at lyse er smertes ophør*

29) *I denne den mest ufuldkomne af alle verdener skal mennesket ikke dømmes på sine handlinger alene. Se dine medmenneskers motiver, se dem med hjertet, og vid, at de også prøver at skabe mening. Se dine medmenneskers inderste motiver med hjertets klarsyn og døm dem derefter!*

30) *Begæret afskærer dig fra det, du begærer! Kærligheden bringer dig det, du elsker! Begæret skaber afstand til det, du begærer. Kærligheden kender ingen afstande! Begæret forventer alt, men får intet! Kærligheden forventer intet, men får alt!*

31) *Dit hjerte skal være det klare spejl, hvori dine elskede ser sig selv som de virkelig er, og dermed bringe dem nærmere sig selv. Således skal dit hjerte være det spejl hvori al kærlighed, Himlen og menneskene, genspejles og ser sig selv!*

32) *Lad ikke lyset blive hjemløst i dit hjerte! Lad kærlighed, barmhjertighed og tilgivelse lede hvert af dine skridt! Lad aldrig mørke, had og ondskab bestemme dit hjertelag! Du skal lade kærligheden være det den er: Fundamentet for din eksistens! Du skal lade kærligheden lyse for andre; Thi således viser du, at du i sandhed er barn af Kærlighedens Gud, den eneste Gud!*

33) *Fyld aldrig dine håb om lykke i en andens bæger!*

34) *Du hverken kan eller skal flygte fra mørket. Som i mareridt er hvert skridt du tager i angst fra det, et skridt ind i det. Du skal overvinde det i åben kamp, møde det ansigt til ansigt, trygt hvilende i dit indre, i Guds hånd, i dit rolige, guddommelige center. Derved vil du langsomt vinde dig et urokkeligt fundament, en indre styrke, et roligt punkt i din ånd, som står fast, på trods af alverdens ondskab!*

35) *Et samleje kan og bør være en smuk krone på kærligheden. Man bør aldrig gå i seng med nogen af rent begær. Lad kærligheden herske også i dit kønsliv! Se til at dine tanker er rene, også i elskov! Den du ikke elsker som menneske, bør du ikke dele leje med! At elske den man elsker med og at elske af kærlighed og med kærlighed er måske den smukkeste kærlighedshandling, der findes på Jorden. Den, der elsker af rent begær, er alene i samlejet, og får ingen virkelig tilfredsstillelse. De, der elsker af og med kærlighed er sammen om den lykke, det er, at dele skønhed.*

36) *Vend dig ikke bort fra lyset i dit indre! Hvert skridt du tager ud i mørket, splittelsen, vil med matematisk nøjagtighed bringe dig angst og lidelse i samme mål som skridtets fasthed og tyngde. Den, der undertrykker eller helt vender sig bort fra lyset i sit indre, kærligheden, barmhjertigheden og tilgivelsen, vil begynde at hade, og hadet og dets hæsle frugter, hadets handlinger, vil bringe ham eller hende præcis den samme lidelse, med renter og renters rente, som vedkommende ønsker eller øver mod den, der hades. Derfor er de største forbrydere og de mest hadefulde de mest lidende, de mest ynkværdige personer. Du skal ikke forbande den, der hader og forsynder sig, men bede for ham og velsigne ham, at han atter kan finde lysets, kærlighedens og Guds vej! Den, der forbander forbryderen og hans handlinger, er selv lovbryder, og må høste den angst og lidelse, der altid følger med hadet. Den, der forbander synden og synderen, er selv synder! Den, der sikkert og roligt går lysets, kærlighedens, samvittighedens veje, vil høste Guds, kærlighedens rige gaver til hjertet, fred og velsignelse, ikke tifold, ikke tyvefold, men tusind gange tusind fold!*

37) *Elsk din Gud, så skal alt andet dig gives i tilgift!*

38) *Man skal bevare sit eget centrum.*

39) *Vold er et udtryk for smerte. Den hårdhed en voldsmand eller krigsherre slår til med, er proportional med hans indre smerte. Men ved at bruge vold skaber du dig den dobbelte smerte. Den momentane lettelse, du føler ved voldshandlingen, er som at lade vandet i bukserne. I voldshandlingen frasiger du dig dit ansvar. Senere retfærdiggør du den måske, og håber blot på at regningen aldrig kommer. Men den kommer! Din vold er som en spand affald, du hælder ud i dit eget hus: Før eller senere skal du selv rense det op igen!*

40) *Der er kun det ene fornødne: At elske.*

41) *Den, der sår med vrede og had, høster med sorg og anger.*

42) *Den, der skader menneskene i stor eller lille skala, vækker ofte had hos sine medmennesker. Og derved lægges had til had, forbrydelse til forbrydelse, synd til synd. Du skal ikke hade og forbande dem, der skader andre eller menneskeheden, men bede for og tilgive dem! Bed for folkemorderen, for morderen, for tyven og bedrageren, thi de skader sig selv mest ved deres forbrydelser. Bed for og tilgiv dem, thi derved er du med til at skabe dét fundament, hvorpå freden, den enkeltes og nationernes, kan bygges. Bed også for og tilgiv menneskets gamle fjende nr 1, Satan eller Ardor som han kalder sig i "Vandrer mod Lyset!". At hade og forbande ham, hadets og krigenes fader, gør kun ondt værre. Vis dig som en klar genspejling af Guds medynksfulde kærlighed med alle faldne og formørkede: Bed for og tilgiv alle forbrydere og syndere ud fra dit hjertes medlidenhed, og vær dermed med til at bygge fremtidens fred!*

43) *Brødre og søstre! Vandrer alle med fred i pagt, vandrer alle med kærlighed, vandrer alle hånd i hånd på vejen hjem til Gud!*

44) *Det våben du bruger i det godes eller i Guds navn, bruger du imod det gode eller Gud. Ved vold forråder du Gud, det gode og dig selv.*

45) *Kærligheden er den bedste opdrager. Hvis du vil ændre noget, så elsk det først. Dem du ikke kan elske, kan du heller ikke ændre. Kun kærligheden forandrer alt!*

46) *I stedet for at blive trist over alt det man drømmer om at modtage, men som man ikke synes man får, skal du hellere selv begynde at elske og at give dine kærlighedsfrugter til næsten. Det du kun modtager kan aldrig fylde dit hjerte! Den der ikke selv elsker, vil være blind for kærligheden. Den ikke-elskende kan møde nok så megen kærlighed - han hverken ser eller føler den - og derfor vil han savne den bittert. Er dit hjerte tomt, føler du dig forladt, drømmer du om kærlighed, så er kuren selv at elske!*

47) *Det du søger i forelskelsen, vil du kun finde i kærligheden. Hér vil det hele komme til dig - kun anderledes end du drømte. I forelskelsen drømmer du om at modtage alt - forgæves. I kærligheden giver du alt. Forelskelsen er kærlighedens blinde vrangbillede.*

48) *I samme mål som du fylder dine drømme og håb om kærlighed og lykke i en andens bæger, drænes du for liv.*

49) *At dræbe for sandheden, er at dræbe sandheden.*

50) *Det eneste, der kan stille din længsel og give dig fred, og som kan forhindre dig i at skuffes hver gang du opnår det, du tror, du længes efter, er kærligheden. Vel at mærke din egen kærlighed. Derfor er Kristi bud, "du skal elske din næste, som du elsker dig selv!" også så vist. Det er et lykkebud som imidlertid gennem tiden er blevet forvansket således, at vi tror, at det ligger uden for vor magt. Men din egen kærlighed, og dermed din lykke, ligger faktisk i din egen magt. Idet du træder gennem det brændpunkt, hvor du går fra at ville modtage kærlighed til selv at elske, træder du i mesterens fodspor. Og dette kan enhver.*

51) *Den, der tørster efter mening og fylde i livet, bør elske. Kærligheden bærer lønnen i sig selv.*

52) *Du bør ikke søge lyset i det ydre, men i det indre: I dig selv, i dit eget hjerte. Har mørket sejret over én, kan det synes, som om mørket er enerådende i ens sjæl. Og derfor vil man være tilbøjelig til at søge lyset væk fra sig selv. Så bliver man forblændet af gurer, kvinder, magtmennesker, der tilbyder frelsen, mod at du betaler med din sjæl. Lyset er altid i dig selv, venter tålmodigt på, at du kontakter det. Samtidig er det det eneste, der for alvor kan slukke din tørst - det lys, der altid ulmer under selv det stærkeste, tætteste mørke.*

53) *Den der lever med kærlighed, lever med ro. Den der lever med had, får aldrig fred.*

54) *Hvad er åndens våben? Ét ord: Kærlighed!*

55) *Den, der forsøger at tvinge andre, har forladt kærlighedens vej.*

56) *Ingen er større end sin kærlighed. Din kærlighed er et mål for din storhed. Dit had er et mål for din begrænsning.*

57) *Den største hjælp og gave du kan give et andet menneske, er ikke ideer, ikke din egen måde at løse problemer på, dette vil kun forstyrre. Den største hjælp og gave du kan give er din kærlighed.*

58) *Guds retfærdighed opvejer menneskelig uretfærdighed. Intet menneske har stået eller vil nogensinde komme til*

at stå overfor en uretfærdighed fra Guds side. De uretfærdigheder mennesker står overfor er menneskers, ikke Guds. Når mennesket begår en uretfærdighed, synder, følger altid en bod, en konsekvens, en soning. Dette er udtrykt ved gengældelsesloven, Guds lov, der er udtrykt ved sætningen, "som du sår, skal du høste". Men over gengældelsesloven står kærligheden. Dette betyder, at man kan undgå soningen, den hårde men retfærdige gengældelse, ved at angre og bede om tilgivelse. Opnår man tilgivelsen, er synden slettet for evigt. Tilgiver offeret ikke, kan man ud fra sin sorg og anger, få lov til at sone ved at udføre en kærlighedsgerning overfor offeret. Når sorgen, angeren og tilgivelsen eller soningen er sket fyldest, er synden slettet for evigt. På denne måde er det, at Guds retfærdighed opvejer menneskelig uretfærdighed.

59) Kærlighed giver dig magt. Had gør dig afmægtig, gør dig til slave. Intelligens kan både administreres med kærlighed og med had. For at bedømme et andet menneske, bør man mere se på hjertets end på hjernens dannelse.

60) Den største, den højeste magt er umiddelbart tilgængelig for alle mennesker; nemlig i bønnen. Som Kristus lærer os i sin tale i "Vandrer mod Lyset!", så mødes vi i bønnen, når den bæres af kærlige tanker, med Gud, den uendelige magt.

61) For enden af krigens vej finder vi altid kaos. Freden, ordenen gror langsomt indefra i hvert menneske.

62) Hvert menneske er som en mark. Med møje, omhu, anstrengelse, sved og tårer skaber hvert menneske sin afgrøde. Et andet menneske er ikke en mark for dine egne ambitioner og ønsker. Du kan låne et andet menneske et lugejern, som det kan bruge til at fjerne ukrudt med - din kærlighed. Men du kan ikke bestemme, hvad et andet menneske skal så på sin mark.

63) Frihed er for kærligheden, hvad ilt er for mennesket - betingelsen for at det kan leve. Så længe mennesket gør, hvad du ønsker det skal gøre, er alt fred og idyl. Men når et andet menneske ikke gør, som du ønsker, det skal gøre, prøves din kærlighed. Når et andet menneske går sine egne veje, veje, du ikke ønsker, det skal gå, finder du sandheden om din kærlighed. Ægte kærlighed er ikke afhængig af vejen, mennesket går - den afhænger af din egen accept af alles ret til at gå sin personlige vej i frihed. Din accept af alles grundliggende frihed til selv at vælge er din kærligheds nerve.

64) Nogle tror, at de må alt, fordi de har sandheden. Men sandheden forpligter dig på lyset, kærligheden, og kærlighedens veje er ikke alle veje. Kærlighedens veje er samvittighedens veje.

65) Hvis du længes efter kærlighed, så fød den først i dit eget hjerte. Verden spejler dit hjerte. Hader du, hades du. Elsker du, elses du.

66) Hvem har råd til at tage et andet menneskes liv? Hvem har råd til at sætte sig i uendelig gæld? For præcis dét er det andet menneske værd!

67) Synd er at handle mod samvittigheden, dvs skytsåndens påmindelser og advarsler.

68) Det er ikke nær så modigt at dø som at leve for sin kærlighed. At turde holde linjerne åbne trods indre eller ydre pres er udtryk for det højeste mod.

69) Er du træt og sorgfuld og tynger livets byrde dig - da bed trygt vor Fader hjælpe dig at bære dine byrder - da vil du se; så letter det.

70) Når ondskaben virker under godheds maske, gør den det altid ved at ville bekæmpe "de onde". Godheden bekæmper kun ondskaben i en selv.

71) Sagen er aldrig vigtigere end mennesket. Det venskab du forspilder eller det liv du tager i sagens tjeneste, forspilder eller dræber samtidig sagen.

72) Næsten og én selv er hellige. Ikke guder. Børn. Hellige. Synder du mod næsten, synder du også mod det hellige i dig selv. Synder du mod det hellige i dig selv, synder du også mod Gud. Sorg og anger er vejen ud af synden. Tilgiver du en synder, giver du ham kærligt det hellige tilbage.

73) Et positivt syn på lidelsen er, at man gennem sine lidelser, hvis de da ikke er selvforskyldte fra det nuværende jordeliv, ved forsømmelser, manglende agtpågivenhed eller omtanke (dybest set: Hvis man har handlet mod sin samvittighed), soner fortidig syndeskyld. Det er som et bjerg af kul, der er stablet op mellem dig, og den du i virkeligheden er eller kan blive: Langsomt skovler du kullet væk, så du selv kommer til syne. Derfor bør man ikke søge at undfly sine lidelser, men gennemleve dem i tålmod. Er dét tungt, da bed Gud Herren om at støtte og styrke dig, at du kan bære dine byrder med tålmod. Beder du således til vor Gud og Fader med fuld tillid og uden vrede, da vil Han høre og bønheøre dig. (revideret d. 11/1 2008)

74) Hvert skridt du tager ud i verden for at bekæmpe ondskaben, er et skridt ind i din egen destruktion. Det eneste du kan gøre uden at forbryde dig, er at gøre op med ondskaben **i dig selv** - åndens selvudrensning for mørket. De sten der ligger i naboens have skal han tage sig af. Du må ikke uopfordret bryde ind og fjerne dem med magt. Men hvis han spørger, kan du låne ham redskaber til at fjerne stenene - din kærlighed.

75) Kan man tilgive Ardor kan og bør man tilgive alle, der har syndet imod én og således gøre Jesu ord - tilgiv jeres

ffjender - til virkelighed. Når der bliver syndet imod dig, kan du vælge hævn eller tilgivelsen, hadet eller barmhjertigheden. Hævnen fører store lidelser med sig - for dig og for den du hævner dig på - tilgivelsen gavner dig og den du tilgiver. Tilgivelsen - et af kærlighedens udslag, måske det smukkeste - er den ene kraft, der formår at ændre verden til det bedre, det ene, der formår at stoppe hadets og hævnens voldsspiral.

76) *I mange år, snart sagt hele mit liv, har jeg søgt min egen lykke - altså en "højere form" for selvviskhed - og er derved blevet mere og mere ulykkelig. Indtil jeg pludselig indså - bla inspireret af Dalai Lama - at svaret ikke er i min egen lykke, men derimod ved at forsøge at gøre andre lykkelige. Og jeg indså, at jeg dertil havde et magtfuldt middel: Min kærlighed. Jeg indså: At næstekærligheden er vejen til lykke. Jeg forstod, at den der søger sig selv, bliver ulykkelig og ensom, mens den, der søger sin næstes vel, er den egentlig lykkelige. Derfor: Lykkelig den, der elsker!*

77) *Vi vandrer til Jorden for at slibe kanterne af, for at udligne vore ufuldkommenheder. Kanterne, ufuldkommenhederne oplever vi da som smerte - fysisk eller psykisk, åndeligt. Og således vandrer vi da til Jorden for at stride den gode strid, striden mod mørket i vort indre, for at finde lægedom for vore sygdomme.*

78) *Synder du, handler du mod din samvittighed og falder i afgrunden, da vil sorgen og angeren løfte dig op igen.*

79) *Modgang og byrder gør kun livets rod stærkere og mere sej, når kun byrderne bæres med tålmod. Og således vil din dybeste smerte engang sætte den smukkeste blomst.*

80) *Ethvert menneske har en rod - den dybeste rod i et menneske ligger hos Gud - og en historie. Denne rod og denne historie bør man som medmenneske omfatte med dyb respekt - og kærlighed.*

81) *Dit hjerte er ikke fuldkomment før du af hjertets medlidenhed kan bede for den dybest faldne.*

82) *De skridt du tager ind i lyset er evige. Det er de skridt du tager ud i mørket ikke. De er alvorlige og de kan binde dig i årtusinder eller mere - men evigt er kun lyset i dig.*

83) *At miste alt for at få alt. Det man ikke er parat til at miste, binder én til verden. Vi er bundet til denne verden med bånd af blod og ild. At udvikle sig er på en måde at løsrive sig fra disse bånd, fra verden under smerte. I sidste ende handler det om at acceptere døden - for at vinde livet.*

84) *Hvis du for at bekæmpe det onde bruger vold, psykisk eller fysisk - så har du tabt, så går du det ondes veje. Det sande gode bruger aldrig vold. Det sande gode søger at vinde mennesker på vildspor, mennesker der går mørkets, det ondes veje, tilbage til lyset idet det erkender den inderste guddommelige, smukke lyskerne i enhver.*

85) *Vogter eder for mennesker der har svar på alt!*

86) *Kærlighed giver selvtilid. Især når man selv elsker.*

87) *Jo dybere bund et menneske har, jo mere mørke det må overvinde, jo smukkere bliver ånden i sidste ende, jo højere vil den stige.*

88) *Enhver kvinde bør tidligt i livet vælge mellem børn og karriere. Desværre regnes det i dag for progressivt, under parolerne om kvinders rettigheder og ligeberettigelse, at kræve begge dele, hvilket imidlertid fører til, at både mænd og kvinder arbejder dobbelt - hjemme og ude. Kvinderne lider under det, mændene lider under det, og ikke mindst børnene lider under det. De mange stressproblemer og stressnedbrud taler deres tydelige sprog i så henseende. Får man børn, må de absolut have første prioritet. Får man børn, er det først og fremmest kvindens opgave at hæge om og drage omsorg for dem. Manden påhviler det primært at skaffe midler til familiens underhold. Der er intet i vejen med at kvinder tager del i arbejds- og samfundslivet - bare ikke når der er mindreårige børn involveret. Som det er i dag, ræser både kvinder, mænd og børn rundt i en stressspiral - børnene sendes i mange tilfælde i institution næsten fra fødslen - og dette er ikke progressivt - det er omsorgssvigt.*

89) *At elske på trods af kærlighedens iboende usikkerhed - der har med frihed og mulighed for tab at gøre - er sandt heltemod.*

90) *Menneskets langsomme, gradvise etiske forbedring giver sig udslag i en stadig stærkere vilje til lyset, og sker dermed samtidig med selvudrensningen for mørket.*

91) *Så længe verden dræber sine bøddler, sidder vi fast i mørket. Først når menneskene lærer at tilgive og at bede for dem, der gør os ondt, kan vi med rette sige, at vi er kommet videre. Ved at bruge vold mod denne verdens bøddler, bliver du som dem, og dræber dig selv. (revideret d. 21/12 2009)*

92) *Synet af denne verdens vold, nød og elendighed og dem, der forårsager det, er som at betragte et bål, der er kommet ud af kontrol. Ved siden af bålet står to spande; den ene med benzin (vrede og had) og den anden med vand (barmhjertighed og tilgivelse). Så kan man selv vælge, hvad man vil hælde over bålet.*

93) *Der findes en tilgivelse for alt. Om ikke med det samme, så dog engang i tidens fylde.*

94) *Intet menneske er mere grusomt, end det, der på egen hånd vil håndhæve Guds love. Bag Guds love og domme ligger - kærlighed - bag menneskers "gudsdomme" ligger had, selvretfærdighed og grusomhed. Menneskene må lære at skelne mellem hvad der er Guds og hvad der er menneskers. Overlad trykt Guds dom til Gud.*

95) Hvis alt andet svigter, så stol på Gud - Han svigter ikke.

96) Mørket peger på din næste og råber: Han er ond, udryd ham! Lyset derimod peger på dig selv og siger: Mørket er dér! Den der bekæmper mørket udenfor sig selv, falder for mørket. Det ene fornødne er den enkeltes selvopgør, den enkeltes selvudrensning for mørket ved sorg og ved anger. Det ene fornødne er, at reformere sit indre jeg ud fra det bedste, det ædleste, som bor i ethvert hjerte. Mørket er en upersonlig kraft. Personificeringen af det onde er en af menneskets farligste og mest destruktive ideer. Alle har sit udspring i Gud - i lyset. Inderst inde er vi kun lys. Find dette lys i dig selv, og genkend det i næsten. Og lad dette være grundlaget for den kærlighed, vi alle er skabt til og for.

97) For at kunne tale til englen - og ikke dæmonen - i næsten, skal du først finde den i dig selv.

98) Du skal vide, at din værdi er uendelig - ligesom alle andres.

99) Din kærlighed vil lide, du vil lide, hvis du fokuserer for meget på den kærlighed, du gerne vil modtage. I stedet bør du fokusere på din egen kærlighed, den kærlighed du selv kan give.

100) Ligesom Gud bestandig vil give de Yngste al den magt og styrke de have behov, så de fuldt ud kan indfri det givne løfte - at lede alle til Gud - således vil Gud også altid give ethvert menneske - også dig kære broder eller søster - al den styrke og magt du har behov så du kan sejre over mørket og det, der frister dig. Stol trygt på Gud - thi hos Ham vinder du sejren!

101) Bærer du byrder, og tynger disse byrder dig til Jorden; da bær dem til vor Gud og Fader; så vil du se: Det forsvinder som dug for Solen.

102) Det drejer sig ikke så meget om at få ret som om sammen at finde sandheden.

103) At sætte et andet menneske fri betyder ikke nødvendigvis at tage afsked med vedkommende; men snarere at anerkende og respektere dets frie vilje i alle livets forhold.

104) Hvis indre dæmoner plager dig og presser sig på - så forsøg ikke at skubbe det væk eller at flygte - men se det modigt i øjnene; så vil det miste magten over dig, det vil elimineres og du bliver fri.

105) Man kan hjælpe sig selv meget ved at gøre som Jesus af Nazareth sagde; dagligt at angre og bede Gud om tilgivelse for sine synder. Derudover bør man angre og bede sine medmennesker om tilgivelse, hvis man har syndet mod dem - og helst gøre regnskabet op inden man dør. Ja, det ideal enhver bør tilstræbe er at kunne stå frem på den dommens dag, som oprinder for enhver efter døden, og da være ren. Derved kan man mindske den smertelige gengældelse (gengældelsesloven) betragteligt.